

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1283/2020
17.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Веска Крстајића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела принуда у покушају из члана 135. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 30. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Мирковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 1К. 347/19 од 14.02.2020. године, исправљене решењем Основног суда у Сомбору 1К. 347/19 од 30.03.2020. године и Вишег суда у Сомбору Кж1. 155/20 од 17.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 17.11.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Мирковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 1К. 347/19 од 14.02.2020. године исправљене решењем Основног суда у Сомбору 1К. 347/19 од 30.03.2020. године и Вишег суда у Сомбору Кж1. 155/20 од 17.08.2020. године у односу на битну повреду одредбе кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **одбацује**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору 1К. 347/19 од 14.02.2020. године, исправљена решењем Основног суда у Сомбору 1К. 347/19 од 30.03.2020. године, поред окривљеног ББ, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело принуда у покушају из члана 135. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 30. Кривичног законика и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико у времену проверавања од 3 године не учини ново кривично дело, а у случају опозива условне осуде у изречену казну затвора окривљеном ће се урачунати време проведено у притвору од 17.04.2019. године до 13.06.2019. године. Истом пресудом, окривљени АА и ББ, обавезани су да плате солидарно трошкове кривичног поступка Основном јавном тужиоцу у Сомбору у износу од 1.500,00 динара, суду износ од 48.839,00 динара, као и на име паушала износе од по 15.000,00 динара, а све у року од

30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећени ВВ са својим одштетним захтевом упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1. 155/20 од 17.08.2020. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног ББ, адвоката Горана Бурсаћа и браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Мирковића и пресуда Основног суда у Сомбору 1К. 347/19 од 14.02.2020. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Бојан Мирковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 16. ЗКП, повреде члана 438. став 2. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му се ставља на терет.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтев за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истицањем да се заснивају на незаконитом доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда не може заснивати и то на записнику о препознавању лица и са њим у вези изјавом оштећеног ВВ о препознавању окривљеног АА као извршиоца кривичног дела. Наиме, бранилац наводи да начин прибављања овог доказа-записника о препознавању лица је у свему у супротности са одредбама члана 90. и 100. ЗКП, јер је 17.04.2019. године предузета процесна радња препознавања лица на тај начин што је оштећеном ВВ у станици Полицијске управе Сомбор од стране поступајућих полицијских службеника показана фотографија са ликом окривљеног АА и то без присуства јавног тужиоца пре обављене процесне радње препознавања лица и указано како треба да се понаша приликом препознавања лица. Самим тим бранилац је навео да се услед непоштовања поступка прописаног одредбом члана 90. и 100. ЗКП ово има сматрати доказом на коме се не може заснивати судска одлука.

Изнете наводе из захтева за заштиту законитости, Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Одредбом члана 90. став 1. ЗКП прописано је да, уколико је потребно да се утврди да ли окривљени препознаје одређено лице или предмет, односно његове

особине које је описао, показаше му се то лице или предмет заједно са другим њему непознатим лицима или предметима, чије су основне особине сличне онима какве је описао.

Одредбом члана 100. став 2. ЗКП прописано је да, препознавање лица у предистражном поступку у истрази ће се обавити тако да лице које је предмет препознавања не може да види сведока, нити сведок може да види то лице пре него што приступи препознавању.

Ставом 3. истог члана прописано је да, у предистражном поступку и истрази препознавање лица се обавља у присуству јавног тужиоца.

Наиме, из списка предмета утврђује се да је 17.04.2019. године сачињен записник о препознавању лица на ком је сведок оштећени ВВ најпре описао извршиоца овог кривичног дела, па након што су му предочена 4 лица, исте је осмотрио и са сигурношћу од сто посто указао на лице под редним бројем 2 као извршиоца кривичног дела, односно на овде окривљеног АА.

Приликом испитивања сведока оштећеног ВВ дана 10.05.2019. године исти је изјавио да је пре заказаног препознавања, негде око 17 часова, дошао у станицу полиције у Сомбору, када му је показана слика АА и то фотографија када је он имао 10-так година и навео је да том приликом нико на њега није вршио сугерисање да препознавање иде у правцу да се покаже на АА као лице које га је физички напало ножем, јер је он био потпуно сигуран да је то био АА без икаквог притиска.

По налажењу Врховног касационог суда, бранилац својим захтевом у суштини оспорава записник о препознавању лица у склопу оцене исказа који је оштећени дао приликом испитивања у предистражном поступку, а везано за обављено препознавање лица, које препознавање лица је извршено у свему у складу са одредбама члана 90. и 100. ЗКП. Из записника о препознавању лица несумњиво произилази да је сведок оштећени са 100% сигурношћу показао на извршиоца кривичног дела, да је препознавању лица присуствовао заменик јавног тужиоца, да је препознавање извршено у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку по питању предочавања више лица са особинама сличним онима какве је окривљени пре препознавања описао. Самим тим наводи захтева да предметни записник о препознавању лица садржи неправилности које га чине незаконитим доказом и да је на тај начин учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП оцењени су као неосновани.

Поред наведеног, бранилац је у поднетом захтеву указао да једини доказ који иде на терет окривљеног, поред записника о препознавању лица, је изјава оштећеног ВВ која је такође незаконита, али не наводи у чему се конкретно незаконитост огледа. Врховни касациони суд је оценио да у овом делу захтев нема прописани садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни касациони суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости бранилац побија правноснажне пресуде због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3)ЗКП, јер о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се у пресуди наводи у разложима пресуде, о садржини записника о исказима датих у поступку и тих записника, а да суд није применио одредбу члана 16. став 5. ЗКП, што је било од одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, таксативно су набројане повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом, а које представљају разлоге из којих овлашћено лице (члан 483. ЗКП) може поднети захтев за заштиту законитости-члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА у наведеним деловима оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) у вези члана 484. и члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.